

Vítejte do tisíciletí divů a zázraků

Podle křesťanského kalendáře završujeme jedno významné období – konec jednoho a začátek dalšího tisíciletí takovým významným obdobím nesporně je. Je to sice jen uměle vytvořené číslo, ale dává příležitost k obecnému zamyšlení a těch právě mnoho není.

Lidé za uplynulé tisíciletí hodně ztratili, ale také hodně získali a třeba jen za poslední století se průměrný věk zvýšil ze 47 na 76 let!

Lidé však bohužel stále ještě nenašli to hlavní, totiž sami sebe. Stále nesmyslně devastují svou vlastní planetu, stále nesmyslně bojují jeden proti druhému a stále řada z nich nemá co jíst (podvýživou trpí skoro miliarda lidí), kde se učit a nejmodernější technologii pro mnohé z nich – pokud vůbec vědí, co to je – představuje obyčejný telefon, ze kterého si prý polovina obyvatel planety ještě ani jednou (!) nezavolala. Nepřijdou vám v těchto souvislostech ty naše žabomyší spory a problémy (a teď nemyslím ty světové, ale ty domácí) jaksi směšné a malé? Mně rozhodně a zvláště v okamžiku, kdy zvednu hlavu, podívám se nad sebe a přiznám si svou naprostou bezvýznamnost. Možná právě to je pro člověka to nejtěžší a možná právě to ho neustále pohání kupředu. Ať je to jak chce, přeji vám do nového věku, který právě nadchází, hodně dobrého. A nezapomeňte: štěstí je přirozeným stavem každé lidské bytosti. Cokoli mezi tím je pouze cesta...

O Best of Invex

Tak o tohle jsem se snažil několik let. Poslat neprůhledné a solidností zrovna neoplývající ocenění Křišťálový disk k šípku a dát dohromady pár slušných časopisů a začít oceňovat výrobky na Invexu tak, jak to dělají v zahraničí.

V posledním ročníku se to konečně povedlo, a i když mě mrzí, že to bylo beze mě, na druhou stranu mám daleko větší radost z toho, že k tomu konečně došlo. Mám radost i přesto, že mi ve výčtu časopisů chybí hlavně Softwarové noviny a Mobil (nikoli internetový server, nýbrž pravý majitel toho jména). Třeba se ale dočkám příští rok a z Best of Invex se tak opravdu stane to, co z něj zákonitě jednou musí být: prestižní ocenění českých časopisů věnujících se digitálním – všimněte si, že záměrně neříkám počítačovým – technologiím, na které se výrobci, distributoři a hlavně pak zákazníci budou moci po všech stránkách spolehnout.

O Johance z Fujitsu a Siemensů

Před Vánoci se novinář dočká nejen akcí pracovních, ale hlavně akcí příjemně nepracovních. Mezi ně rozhodně patřilo i pozvání firmy Fujitsu-Siemens Computer na muzikál Johanka z Arku. Svatá Panna orleánská je tu podávána s nadhledem dnešního věku, o čemž svědčí imitace počítačů na scéně (škoda že nejsou dotaženy k opravdovosti), občasné nápisy Stop, Rewind či Error a také moderně oblečený průvodce, který překvapivě neruší a patří k tomu lepšímu, co můžete vidět. To platí ostatně i o scéně, která je výtečná a hlavně jiná než u konkurenčních muzikálů.

Bohužel zbytek už tak slavný nebyl. Lucie Bílá zpívala na půl plynu a místy až neskutečně odpočinkově a všemu nasadil korunu závěr. Místo toho, aby autoři muzikál ukončili v okamžiku, kdy Johanka “odchází do světa”, neodolali a nejenže hru natáhli o dalších jalových deset minut, ale neodpustili si ani závěrečný sborový přednes (že by spartakiádní tradice?), tak oblíbený v českých muzikálových krajích.

A výsledek? Jsem rád, že jsem to díky Fujitsu-Siemens Computer viděl, ale podruhé se o tenhle zážitek rozhodně nechám připravit. Jednak bytostně nesnáším umělé natahování, jednak mi přijde zvláštní, když hru zachraňuje sbor a vedlejší role Smrtky, která byla ovšem naprosto jedinečná a svou opravdovostí vymazala ze scény i unylé hlavní hrdiny. Vážený pane, tomu říkám dobře odvedená práce.

O Digital revue aneb Rekviem za padlé

Můj, či v tomto případě “můj” poslední časopis odešel na štítě a ani nevíte, jak mne to mrzí. Když jsem skončil s PC klubem, což byla první pravidelná počítačová příloha, která u nás vycházela před revolucí, následně pak s PC revue, což byl zase pro změnu první český počítačový měsíčník, a když jsem o pár let později odešel z PC magazine CZ, nikdy mě to tolik nemrzelo a nebolelo. Snad proto, že jsem Digital revue věnoval nejvíce úsilí, resp. možná spíše proto, že mě vyčerpala

výrazně víc než ty ostatní. Co dodat? Snad jen to, že je to velká škoda, protože takovýto časopis na trhu chyběl, a jak je vidět, bude chybět i nadále. Nové věci se nerodí nijak snadno, ale bohužel jim je občas už v kolébce přisouzen jepičí život.

Bohumil Herwig, bohous@herwig.cz